

- ii. skutečné důkazy, že dotčené ochranné známky pokojně koexistovaly na trhu více než deset let, aniž by vedlejší účastník řízení podal žalobu pro porušení, což představuje silný argument ve prospěch neexistence nebezpečí záměny k relevantnímu datu.

V důsledku toho navrhovatel požaduje, aby Soudní dvůr: (1) zrušil rozhodnutí Tribunálu ve věci T-184/13 a vrátil odpůrci přihlášku k zápisu za účelem pokračování řízení; a (2) uznal náklady řízení navrhovatelky.

(¹) Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 17. července 2015 –
Hilde Orleans a další v. Vlaams Gewest, vedlejší účastník řízení: Gemeentelijk Havenbedrijf
Antwerpen**

(Věc C-387/15)

(2015/C 354/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers

Žalovaný: Vlaams Gewest

Vedlejší účastník řízení: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Předběžná otázka

Regionální územní plán (GRUP) obsahuje právní předpisy týkající se územního plánování, ve kterých je závazně upraveno, že rozvoj území (konkrétně pro podniky spjaté s námořními přístavy a vodními plochami, logistické parky, infrastrukturu vodních cest, jakož i dopravní a přepravní infrastruktury), ve kterých se nacházejí přírodní hodnoty (území typu přírodního stanoviště nebo stanoviště jednoho druhu, pro který byla dotčená zvláštní oblast ochrany vyhlášena), které přispívají k ochranným cílům pro dotčené zvláštní oblasti ochrany, je možný až po vytvoření trvalého stanoviště v přírodních klíčových územích (určených v oblasti NATURA 2000) a po rozhodnutí vlámské vlády po předchozím stanovisku vlámského správního orgánu příslušného v oblasti ochrany přírody – které musí být částí žádosti o udělení povolení v oblasti územního plánování k provedení uvedených ustanovení –, že se podařilo trvale vytvořit přírodní klíčová území.

Mohou být tyto právní předpisy týkající se územního plánování zohledněny spolu s pozitivním rozvojem přírodního klíčového území, který je v nich stanoven, při určení možného významného vlivu nebo při provádění posouzení důsledků pro lokalitu ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice o stanovištích (¹), anebo lze tyto právní předpisy týkající se územního plánování považovat pouze za „kompenzační opatření“ ve smyslu čl. 6 odst. 4 směrnice o stanovištích, pokud jsou splněny podmínky tohoto ustanovení?

(¹) Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102).